

סוכה דף ב

משנה. מחצלת קנים

	רבי אליעזר	תנא קמא	
<p>לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.</p>	<p>עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה, ואין מסככין בה</p>	<p>לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.</p>	<p>עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה</p>
	↓	↓	???
			קטנה

קושי:

טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך.
 טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך!

תירוץ 1: הא לא קשיא; כאן - בגדולה, כאן - בקטנה.

	תנא קמא		
<p>סתמא לסיכוך</p>	<p>עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה</p>	<p>גדולה</p>	
<p>סתמא לשכיבה</p>	<p>לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.</p>	<p>קטנה</p>	

קושי על התירוץ: אימא סיפא...

טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - לשכיבה!

טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך.

תירוץ 2: אלא אמר רבא:

	רבי אליעזר	תנא קמא	
	סתמא לסיכוך		גדולה
סתמא לסיכוך		סתמא לשכיבה	קטנה

קושי: אמר ליה אביי:

1. אי הכי, **רבי אליעזר אומר אחת קטנה ואחת גדולה!** אחת גדולה ואחת קטנה מיבעי ליה!
2. ועוד: כי פליגי - בגדולה הוא דפליגי, ורבי אליעזר לחומרא. דתניא: **מחצלת הקנים, בגדולה מסככין בה, רבי אליעזר אומר: אם אינה מקבלת טומאה - מסככין בה!**

תירוץ 3: אלא אמר רב פפא:

	רבי אליעזר	תנא קמא	
	סתמא לשכיבה	סתמא לסיכוך	גדולה
	סתמא לשכיבה		קטנה

תנו רבנן:

	מחצלת של שיפה ושל גמי
מסככין בה	גדולה
אין מסככין בה	קטנה

	תנא קמא		
<p>רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו - ור' חנינא בן דוסא</p>	<p>מסככין בה</p>	<p>מסככין בה</p>	<p>מחצלת של קנים ושל חילה</p>
<p>מסככין בה</p>	<p>מסככין בה</p>	<p>מסככין בה</p>	<p>גדולה</p>
<p>מסככין בה</p>	<p>אין מסככין בה</p>	<p>מסככין בה</p>	<p>ארוגה</p>

תנן התם: **כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא, וחכמים אומרים: מדרס.**
קושי: מדרס - אין, טמא מת - לא? והא אפן תנן: **כל המטמא מדרס מטמא טמא מת!**
תירוץ: אימא: אף מדרס.

שאלה: מאי חוצלות?

רב אבדימי בר המדורי	רבי שמעון בן לקיש
מרזובלי	מחצלות ממש

ריש לקיש עכבי בשיטתו: ואזדא ריש לקיש לטעמיה, דאמר ריש לקיש: הריני כפרת רבי חייא ובניו. שבתחלה כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה, חזרה ונשתכחה עלה הלל הבבלי ויסדה, חזרה ונשתכחה עלו רבי חייא ובניו ויסדה. וכן אמר רבי חייא ובניו: לא נחלקו רבי דוסא וחכמים על מחצלות של אושא שהן טמאות, ושל טבריא שהן טהורות. **על מה נחלקו - על שאר מקומות. מר סבר: כיון דליכא דיתיב עלייהו - כדטבריא דמיין, ומר סבר: כיון דמקרי ויתבי עלייהו - כדאושא דמיין.**

קושי לפי הפירוש של ריש לקיש:

כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא. והתניא: **וכן היה רבי דוסא אומר כדבריו!**
 (מחצלת של קנים ושל חילת מסככין בה)

הא דלית ליה גדנפא.

תירוץ: לא קשיא: הא - דאית ליה גדנפא,

עוד קושי על ריש לקיש: מיתיבי: **חוצלות של שעם ושל גמי ושל שק ושל ספירא - מטמא טמא מת, דברי רבי דוסא. וחכמים אומרים: אף מדרס.**

בשלמא למאן דאמר מרזובלי - של שעם ושל גמי חזו לכינתא דפירי, של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני. אלא למאן דאמר מחצלות ממש, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוותא, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?
תירוץ: חזו לנזיאתא.

נוסח אחר של הסוגיה: קושי על פירוש רב אבדימי: בשלמא למאן דאמר מחצלות ממש, של שעם ושל גמי - חזו לנזיאתא, של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוותא. אלא למאן דאמר מרזובלי, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?
תירוץ: חזו לכינתא דפירי.

מעשה: תניא, **אמר רבי חנניה: כשירדתי לגולה מצאתי זקן אחד, ואמר לי: מסככין בבודיא, וכשבאתי אצל רבי יהושע אחי אבא הודה לדבריו.**

צמצום הפסיקה במעשה: אמר רב חסדא: והוא דלית ליה גדנפא.

עוד בעניין המחצלות: אמר עולא: הני בודיתא דבני מחוזא, אלמלא קיר שלהן - מסככין בהו.

חיזוק: תניא נמי הכי: **מסככין בבודיא, ואם יש להן קיר - אין מסככין בהן.**